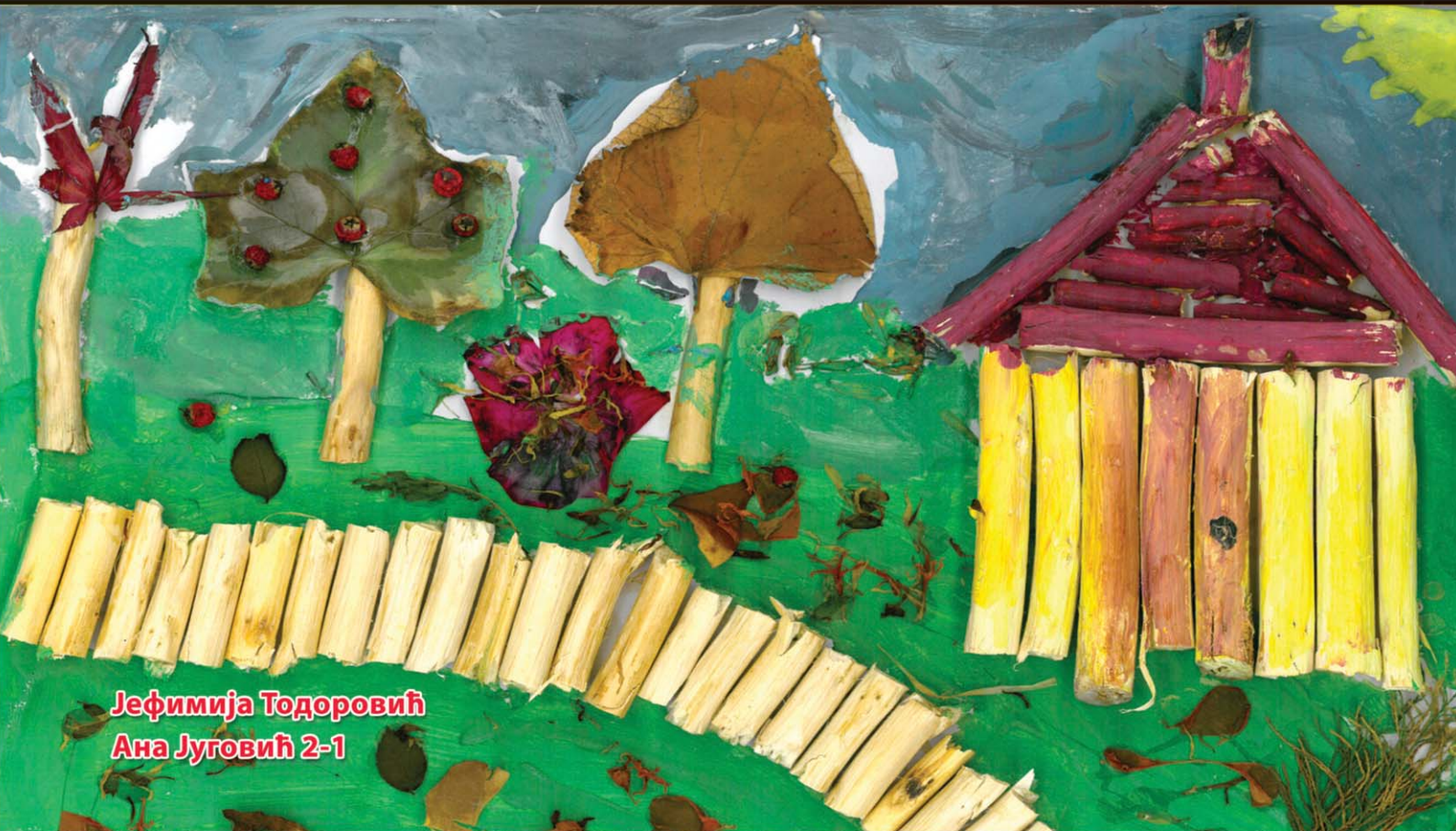




ДОСИТЕЈАЦ

ЛИСТ УЧЕНИКА ОШ "ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ" - КЛУПЦИ

Октобар 2015. Бр. 9



Јефимија Тодоровић
Ана Југовић 2-1



Данијела Караћ 6-2

РЕЧ НАШЕ ДИРЕКТОРКЕ

Поштовани читаоци,

У рукама вам је још један „Доситејац“. За вас прилика да се информисете и мало забавите, за нас прилика да се још једном похвалимо. А, богами, имамо и чиме.

Много тога лепог и занимљивог се издешавало у нашој школи од објављивања прошлог броја „Доситејца“. Пуно се радило, истраживало, славило... Реализовали смо четири школска пројекта, приредбама обележили почетак школске године, Дан старих, Дан школе, Нову годину, Дан Светог Саве, Ускрс, крај школске године... Поред тога, у школи су организоване хуманитарне журке, квиз такмичења, спортске активности, хуманитарне акције. Прикупљали смо помоћ за болесну и сиромашну децу, за „децу лептире“...

Као огледна школа учествовали смо у националном истраживачком пројекту „Подршка развоју људског капитала“, што је допринело да настава у школи постане још занимљивија и активнија. Ученици четвртог разреда су учествовали у међународном истраживању „ТИМСС 2015.“

Последица свега овога су изузетни резултати постигнути у школској 2014/15. години. Наши ученици су освојили преко седамдесет награда на такмичењима из скоро свих наставних и ваннаставних области. Учествовали смо и побеђивали на свим нивоима, од општинских до међународних такмичења. Све ученике који су добили дипломе школа је наградила књигом, а посебно су награђене ученице Драгићевић Кристина, која је освојила треће место на Републичком такмичењу „Књижевна олимпијада“ и Секулић Тамара која је освојила највише диплома из различитих области. Тамара је освојила и другу награду на међународном такмичењу „Дани деце поезије и прозе“.

У школи се негује тимски рад, што је, такође допринело нашем успеху. Наше рукометашице су биле најбоље на општинском и окружном такмичењу, док су на међуокружном

заузеле треће место. На такмичењу у пружању прве помоћи наш тим је заузео прво место. Захваљујући тимском раду еколошке и ликовне секције, наша школа је освојила треће место на такмичењу „Бирамо најуређенију школску средину“.

И нису само резултати са такмичења добри. Резултати са завршног испита наших ученика су изнад општинског, окружног и републичког просека. Скоро сви наши матуранти су уписали школу коју су навели као прву на листи жеља.

Све ово је допринело да након екстерне контроле добијемо изузетно високе оцене. Настава у нашој школи је, од стране републичке инспекције, оцењена као висококвалитетна, постигнућа ученика изузетна, оцене реалне, а међуљудски односи и комуникација коректни и на високом нивоу.

И ова школска година је кренула радно. У школи је почео са радом продужени боравак. Школа је у сарадњи са ОШ „Никола Тесла“ из Пилице покренула прекогранични пројекат „Дрина нас раздваја и спаја“. Настављамо и еколошки пројекат од прошле године. Планирамо да позоришну представу „Еколошка бајка“ изведемо у Вуковом дому културе, а новцем који зарадимо купимо тује, којим ћемо оградити школско двориште. Конкурисаћемо и за међународни пројекат „Еко школа“. За све ово потребна нам је помоћ и сарадња родитеља и локалне заједнице. Надамо се да ће и ове године, као и претходних, бити плодна и успешна.



*Снежана Стефановић,
директор школе*

*С поштовањем,
Снежана Стефановић, директор школе*

НАШИ НАСТАВНИЦИ



Гроздана Марковић, наставница биологије

Колико смо је волели и колико нам недостаје, схватили смо кад није дошла у осми разред да нам предаје. Но-

сталгија је сећања почела да тка. Низала су се за сећањем сећања... Пети разред. Први час биологије. Несигурност. Страх. Али, како су пролазили дани, страх се распршио. Осетили смо како је та строга наставница плавих очију пуна љубави, добротe и знања које је на нас умела да пренесе. Тачно се знало шта је за коју оцену требало да научимо. А са наставницом Гроздом много смо научили. Систематично. И награде смо с њом освајали на такмичењима. Често смо умели да будемо најгоре одељење, недисциплиновани, нисмо увек на време учили лекције, али она је била стрпљива, пуна разумевања, сва од топлине и добротe. Помагала нам је да савладамо градиво, подстицала нас на рад, храбрила, све чинила да напредујемо у раду. У свом послу била је предана. Волели смо је. Можда понајвише од свих наставника, ако је била строга. На њену љубав све чешће узвраћали смо радом. И љубав је бујала. Баш зато је болело кад смо чули да нам у осмом разреду неће предавати она...

Наставнице Гроздо, хвала Вам за самопрегорни рад, за разумевање, за дане у којима смо заједно радећи односили победе, у којима смо једни од других учили и радовали се кад год смо успешно положили животне испите, за дане у којима се рађала и стално бујала љубав обострана, за дане у којима сте у нашем врту стицања знања били јединствена.

*Воле Вас сви у школи,
а нарочито ми, 8-2*

ВЕСНИ ЦВИЈЕТИНОВИЋ, НАШОЈ РАЗРЕДНОЈ, С ЉУБАВЉУ

Увек насмејана, весела. Увек уз нас. Све проблеме заједно с нама је решавала. Била је спремна све да саслуша. Наша разредна. И кад смо били криви, успевали смо да јој измамимо осмех на лице. Њена срећа и љубав према ђацима чаробни су. Сваки наш тужан дан осмехом је поправљала. Када бисмо је изненадили неким гестом, она би се разнежила, понекад и расплакала. Екскурзије с њом биле су пуне лепоте, сјаја. Шалила се с нама. Била је узор свима, нарочито девојчицама. Живот ју је одвео у Зворник. Предаваће студентима. Због тога у нама, што нас остави и оде, туге има... Увек ћемо се сећати њеног широког осмеха, корисних савета. Учила нас је животу и с њом доживели смо мелодичност и лепоту дипломатског француског језика...



Поштована разредна!

Ваше одељење осмо један (и сви у школи) пуно је љубави за Вас, и жели да Вас љубав прати у животу, и да Вас сви у окружењу воле попут нас. Били сте и остајете заувек: разредна-професор-човек-за узор – наша нај-нај.

Наша разредна

Наша разредна зове се Весна,
прелепа је, скоро чудесна.
Воли децу, воли знање,
за недисциплину нема оправдање.
Кад уђе у учионицу, заблиста цела,
увек је раздрагана, весела.
Кад учимо нешто ново,
хиљаду пута објасни вешто,
али кад не научимо,
љути се на нас.
Тад, дневник кад узме,
звоно једини нам је спас.

Нисмо ми песници. Ни литерарци сви нисмо, али су песме никле из срца. Ми с љубављу их писасмо.

Уз нас је била
И кад је срећна
И кад је тужна
Три године дана
Наша разредна Весна.
Љупка, вредна, чила,
Уз нас је увек била.
Срећна полетна,
Чудесна...
Остаће у сећању лепом
Наша разредна Весна.

ПРОЈЕКТНА НАСТАВА

У школској 2014/2015. години наша школа је организовала пројекте: Ускршње радости, Еколошко пролеће, Наша прошлост.

Ускршње радости

Чланови ликовне секције су направили велико ускршње јаје, а ученици млађих разреда су продавали украсе и јаја која су сама фарбали. Вероучитељи су организовали предавање и квиз о Ускрсу, а победнике је даровала црква Покрова Пресвете Богородице у Лозници



Еколошко пролеће

Ученици млађих разреда су садили воћке и правили кућице за птице, чланови ликовне секције бојили контејнер и писали еколошке поруке, литеарци писали песме са еколошким мотивима, а чланови драмске секције извели еколошку представу “Модерна бајка”.

За ученике шестог разреда организован је “ЕКО КВИЗ”.



Наша прошлост

Ученици четвртог разреда су истраживали прошлост нашег краја посећујући музеје и споменике у нашем крају, проучавајући књижевне текстове и слушајући приче сведока стрељања у Драгинцу. О свему су правили презентације.



ДОСИТЕЈ ОБРАДОВИЋ

**Нема ни богољубља ни родољубља
без човекољубља.**



**Онај ко успе да у љубав унесе разум, а да свој
век проживи у истинољубљу и поштењу,
постигао је божанску сврху свог постојања.“**

Димитрије Обрадовић, сироче из српског Чакова у румунском делу Баната, у монаштву наречен Димитрије, богобојажљив је, но оштроуман, немиран и натпросечно знатижељан Божји створ, који тескобу спољних, просторних и историјских међа надомешћује ширином свог унутрашњег мисаоног и духовног просветитељства. Испрва растрзан жељом да учи и сазнаје, временом ће своју душу обогатити жељом да научено подели и пренесе свом роду.

С таквим духом, каквим је располагао, неминовно је морао путовати и сазнавати. Неминовно је морао себи ширити видике.

Такав Димитрије, у времену у ком је живео, љубио је Бога. Њему је Господ Бог извор и утока живота свих бића на земљи, мерило свих вредности. Будући богољубив, Доситеј је неминовно и човекољубив.

Разумевајући да нема просвећивања народа без истог језика, Доситеј се храбро залаже за увођење једног, свима разумљивог, народног језика. Тим својим настојањем он је прокрчио стазицу којом ће се коју деценију касније храбро запутити један други велики Србин – Вук Караџић, потом и многи други.

Доситеј Обрадовић био је учен, разуман. Целог живота служио је домовини не само речима већ и делом. Србе је и задужио откривајући им истину да је слобода ума Богом дана, али и да умовања нема без просвете.

Дејан Милић

Доситеј путник

„Доситеј је све посматрао са гледишта путника, попут великог српског путника Светог Саве.“

Љубомир Симовић

„Рекао би као да сам се за путовање на ови свет родио.“

Доситеј Обрадовић

„Доситеј Обрадовић „идућ’ учи у векове гледа” остварујући богатство спољашњег и унутрашњег путника.“

Владимир Јеротић

„Излазећи из заостале и у много чему неразвијене Србије, Доситеј Обрадовић је био гладан и жедан знања, поневши са собом из такве Србије, ипак, оно најдрагоценије: Веру у Бога и Христа, као и морално понашање сходно таквој вери.“

Владимир Јеротић

Доситеј просветитељ

„Схватио је суштину просвећивања: исправљање себе, не других.“

Владимир Јеротић

„По закону и по вери сви би људи могли добри бити.“

Доситеј Обрадовић

„Кад ће срце наше доћи у своју природну доброту, да у лицу свакога себи подобног човека позна брата свога.“

Доситеј Обрадовић

Доситеј наш савременик

Доситеј нам је оставио савет о непрестаном просвећивању у развоју критичког мишљења, а онда и о толеранцији према туђем и другачијем.“

Владета Јеротић

„Доситеј је био човек прогреса, загледан у векове испред себе.“

Павле Илић

ПОКРОВ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ



ЦРКВА ПОКРОВА ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Ова лепа светиња са питомог брдашца у Лозници непрестано нас благосиља. Она нас, као мати чеда, окупља под своје окриље. Она нас заклања од сваког зла.

Прошли су њеним бедемима и у њој изговорили своје молитве и великани: Вук Караџић, Јован Цвијић и многи други, који чине част целој нашој нацији. Ту част заслужује и свештенство овог светог храма, наши народни и духовни просветитељи.

На земљишту које је некад било власништво Вука Караџића довршава се нови, велелепни храм понос Лознице и Србије, али лознички храм Покрова Пресвете Богородице је незаменљива наша духовна мајка и светиња коју верници носе у срцу и неизмерно цене, поштују и посећују, јер су у њој молитве да нас Мајка Божија заштити и узме под свој покров, некако најплодотворније.

ТРОПАР ПОКРОВУ ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ

Данас као православни народи празнујемо осењени Твојим, Богомати, доласком, и гледајући Твој пречисти лик, умилно говоримо: закрили нас славним Твојим покровом и од свакога зла нас избави, молећи Сина Твога, Христа Бога нашега, да спасе душе наше.

Молитва Пресветој Богородици у невољи и потиштености

Преблага Царице моја, Пресвета Надо моја, Уточиште сиротанима и Заступнице путницима, Помоћи онима који су у беди, Заклоне потиштенима, видиш моју невољу, видиш моју муку: са свих страна сам опкољен искушењем, а нема никога да ме одбрани. Зато ми Ти Сама помози као немоћном, збрини ме као странца, упути ме као заблуделог, излечи ме и спаси као безнадежног. Немам друге помоћи, ни заступништва, ни утехе осим Тебе, о Мајко свих невољних и оптерећених! Стога погледај на мене грешног и потиштеног и закрили ме пресветлим омофором Својим да се избавим од зала која су ме опколила и ја ћу вавек славити преславно Име Твоје. Амин!

Преподобни Јустин Ћелијски



ПОЗДРАВ

Поздрав из учионице,
библиотеке, школе,
из Београда, са Фрушке горе,
из Србије, Немачке, Европе,
Океаније, из сваког кутка планете
Земље;
са севера, југа, запада, истока,
са свих страна, и из васионе,
нека се роди
за оне, који од неког га желе,
а њега нема.
Нека бар, поздрав за њих,
као знак љубави,
из нашег срца крене,
од тебе, од мене.

Исидора Новаковић 7-1
Друга награда на конкурс
„Песнички поздрав пролећу“

Нај - литерарици

ХОЋУ ДА ЧЕКАМ

Црна коса, очи браон
И немир тих
При сусрету сваком.

Зашто ја стрепим
Кад ме погледом
Прожме то око
Загонетним, лепим?

Можда се снови и остваре,
Али, за сад,
Да тугујем нећу.

Хоћу да чекам
Поклисара љубави
И чувам у срцу
Нараслу срећу.

Валентина Николић 7-1
Похвала на конкурс
„Дани дечје поезије и прозе“ Драгинац

ДА СЕ ЈА ПИТАМ

Често чујем речи:
тешка времена за нас мале људе,
а ја не желим
да свет баш такав буде.

Да се ја питам,
не би падале досадне кише,
сунце би увек сијало
и никад не би било поплава више.

Да се ја питам,
не би било опаких болести,
ратова, туге и жалости,
већ само среће, слоге и радости.

И на крају, да се ја питам,
а не само мама и тата,
ја бих имала сестру
или, можда, још једног брата.

Адријана Симић 8-2
Трећа награда на конкурс
„Дани ћирилице – Баваниште“

У СЛАВУ ПРОЛЕЋА,
ДРУГАРСТВА И ЉУБАВИ,
ПРИРОДЕ И ЦВЕЋА!

Процветало прво цвеће,
стиже нам пролеће.
Поветарац тихо пири
пролећа се мирис шири.
Птичице нам певају у лету,
а пчелице зује на цвету.

Свако жури башту прекопати,
како би је могли засејати.
Сунце опустило своје зраке
и највише радује ђаке прваке.

Ђаци срећни што је лепо време,
ал' за учење ствара им проблеме.
Лепо време задаје им бригу,
што морају да читају књигу.

Дијана Вилотић 4-2
Похвала на конкурс
*„У славу пролећа, другарства
и љубави, природе и цвећа!“*

ЗНАКОВИ ПОРЕД ПУТА ОГЛЕДАЛО ДУШЕ ИВЕ АНДРИЋА

1. Немири од вијека

Марку Марковићу, са другарском поруком:

- 1) све су Дрине овог света криве;
- 2) никад се оне неће моћи свеколике ни потпуно исправити;
- 3) никад не смемо престати да их исправљамо.

Што не боли-то није живот, што не пролази – то није срећа.

Толико је било у животу ствари којих смо се бојали. Али није требало. Требало је живети.

Нека моја реч буде чиста, од изворишта свог у скривеном и мени самом непознатом делу душе све до увира свог у исто таквој души оног који буде хтео да је саслуша и прими.

Бићу свуда где буде песме, живећу у свакој мелодији, на путевима, при раду и у становима људским.

Гори у мени и пржи ме - јер то горим ја! – неподношљива потреба за лепотом и савршенством.

3. Сlike, призори, расположења

Седећи на обали Дрине, као дечак од дванаест година, ја сам замишљао како се све што сад видим и свакодневно гледам, песак, раките, пуста јалија нанесеног камења, касаба са кривим улицама, нагнутим дућанима, људима и стоком, прашином и балегом, како се све то одједном тањи и разилази као магла, и како се на првим разгаљеним местима већ наслућује савршена и дивна суштина, румено, златно, драгоцено језгро свега што живи и постоји. Савршенство, лепота! Просијава и назире се као слутња, као јесте-није-јесте, оно што треба да буде наш прави свет и да то остане заувек.

2. За писца

Живети није лако ни мраву у мравињаку ни птици на грани, а камоли човеку уметнику у овом сложенем и тврдом свету.

Вредност лепоте је у бескрајној разноликости видова под којима нам се јавља. У томе је и њена оплемењујућа снага и њена највећа драж.



4. Несаница

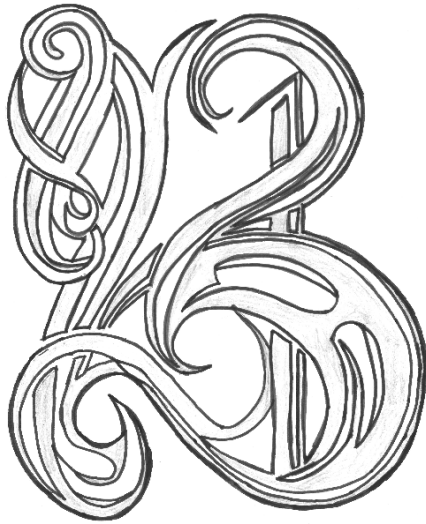
Све што никад нисам могао у сну наслутити ни на јави видети, казала ми је несаница својим немим и мрачним говором.

У синоћњој, најгорој ноћи, није забележено ништа. А не би ни вредело. Јер немам моћи ни храбрости да кажем све шта је и како је било.

5. Вечити календар матерњег језика

Чуваркућа – прадеда Тодор Младеновић, поодавно замакао у осму деценију и зато одређен за чуваркућу.

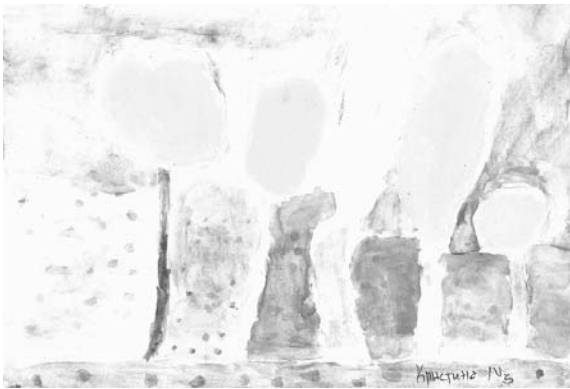
Ликовни радови



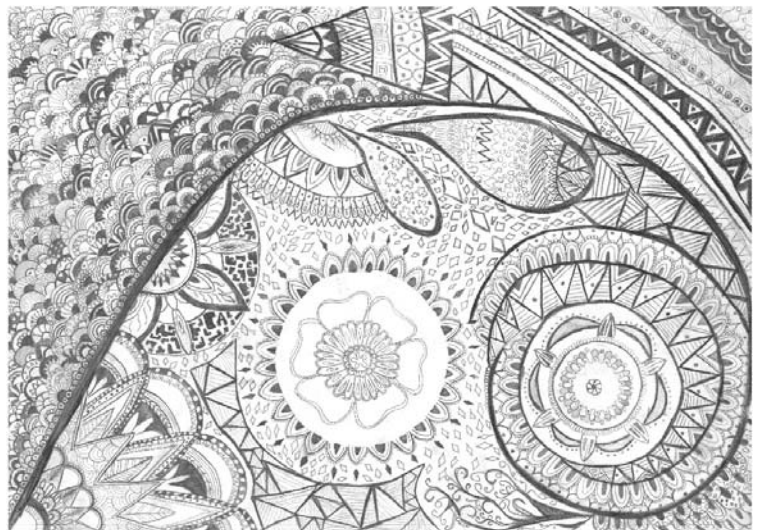
Валентина Вишњић 7-3



Матеја Ђурић 1-1



Кристина Лукић 4-3



Анђелка Глигорић 8-2



Валентина Вишњић 7-3



Марко Ђукановић 1-1

ЧУЈТЕ СРБИ



„Био сам са вама када сте били у невољи. Делио сам са вама патње и да бих то могао, жртвовао сам сјајан живот и веома лепу каријеру која је много обећавала. Заволео сам вас, јер сам на делу видео ваше људе из народа у биткама и пресудним тренуцима, када се препознаје истински карактер неке нације. Заволео сам вас и због жртава које сам ради вас поднео, јер за људе и ствари се у толико јаче везујемо, у колико нас то везивање кошта жртвовања.“

Ове 2015. године обележавамо стогодишњицу највеће голготе српског народа у новијој историји – повлачење српске војске и народа преко Албаније. Трагичну судбину Србије у тим тешким тренуцима са народом и војском делио је и Арчибалд Рајс.

Рајс је био швајцарски криминолог, форензичар и новинар. У Србију је дошао одмах на почетку рата, на позив српске владе, како би истражио злочине аустроугарске војске над српским цивилима и упознао светску јавност са њима. Од момента доласка у Србију, Рајс се нашао у својству неутралног посматрача и иследника, не одступајући ни за трен од своје заклетве да служи

истини и правди. Својим извештајима о аустроугарским злочинима у Србији, који су објављивани у угледним европским новинама, кварио је аустријску и немачку пропаганду о Србима као дивљачком народу. Саосећајући са патњама српског народа, отворено се прогласио за српског добровољца, постајући тиме како је сам касније написао „швајцарски добровољац српске војске, друг величанствених ратника Шумадије, Дунава, Мораве, Тимока и Вардара“.

Рајс се са српском војском повлачио и преко Албаније, али о томе у својим извештајима није оставио ни трага, са намером да о таквом страховитом и славном догађају напише књигу. Своју приврженост истини и српској ствари је испољио и непосредним ангажовањем на пријему и збрињавању српских избеглица, а касније и на Солунском фронту, неуморно обилазећи српске трупе и шаљући извештаје у свет.

Завршетак рата није за Рајса значио крај његове мисије у Србији. Желео је да буде сведок и учесник изградње новог живота у разореној Србији. Био је члан српске делегације на Мирвној конференцији у Паризу, начелник Одсека за документацију ратних злочина, и оснивач двогодишње полицијске школе у Србији.

Пред крај живота написао је свој политички тестамент под називом „Чујте Срби“, који је на његов захтев могао да буде објављен тек после његове смрти. Умро је 8. августа 1929. године у Београду. Сахрањен је на Топчидерском гробљу, а његово срце, по његовој жељи, на Кајмакчалану, одакле је са српским војницима током дугих дана и ноћи на Солунском фронту, чежњиво гледао у даљину, маштајући о повратку у Србију.

СРБИЈА

О, Србијо, свакоме си мати,
а нико те озбиљно да схвати.

Када треба срце, душу дати, опет
Србин једини све схвати.

Хуман, у жртвама траје,
ал' задњу корицу хлеба
избеглици даје.

Он угости сваког издалека госта и
кад често ништа му не оста.

О, Србијо, свакоме си мати,
Али многе не можеш пријатељем
звати.

О, Србијо, муке су ти тешке, често
броје само твоје грешке.

Кад ће једном тај свет да нас схвати
да Србија мала неће узимати,
да Србија славна може много дати.

Тамара Секулић 7-1

Важно је бити писмен



Језик и народ су једно.

Док има језика, има и народа.

Односимо се са пуно љубави према нашем језику и писму и негујмо их.

Српски језик и ћирилица власништво су читавог српског народа.

Сви ми којима је стало до српског језика и културе јесмо његови баштеници и корисници, зато га морамо очувати и у што бољем стању предати свом потомству.

Градмир Аничић

Српски језик је језик велике књижевности и плодне духовне традиције. Језик кадар да искаже најтананије представе мисли и најдубље категорије појма. Водећи рачуна о српском језику и о ћириличном писму, водимо рачуна не само о историји и традицији већ и о будућности која нам припада.

Бошко Сувајић

„Језик је хранитељ народа. Докле год живи језик, докле га љубимо и почитујемо, њим говоримо и пишемо, прочишћавамо га, умножавамо и украшавамо, дотле живи и народ; може се међу собом разумијевати и умно саједињавати; не прелива се у други, не пропада.“

Вук Стефановић Караџић

**Треба неговати
српски књижевни језик**

Поносни смо што смо имали Вука Караџића

Вук Стефановић Караџић био је филолог, реформатор српског језика и правописа, сакупљач српских народних песама и умотворина, писац првог речника српског језика. Вук нам је дао име, самопоуздање, показао нам пут ка светлијој будућности. Он је обележио српску књижевност и зато се ми њиме с правом поносимо.

Вук је један од најоригиналнијих људи у српској књижевности. Он је био свој човек и самосталан дух. Он је умео и смео да мисли својом главом. Самоук, без књижевних и школских традиција, самосталан и смео, он се окренуо од старих стаза и започео нови шпокрет. У свој рад унео је снагу и истрајност. Схватио је да је плодан рад једини одговор на лоше критике. Није се плашио препрека, а требало је доста храбрости сукобити се са ондашњим људима на власти. Само такав човек могао је извојевати победу у српском културном устанку.

Био је један од најдаровитијих људи. Имао је бистрину и оштроумност. Умео је брзо да учи. Његове природне способности приметио је Јернеј Копитар и прозвао га је „најбољом главом међу Србима“, а касније и „граматичким генијем“. Да ли неко може да се не поноси њиме?

Вуков рад је огroman. Почео је да пише кад је био веома млад. Сакупљао је народне умотворине, написао збирке народних песама које су заузеле прво место. Оне су изазвале велике симпатије за српски народ у Европи. Вук је у вези с тим 1826. године записао: „Ја сам српски народ са ученом Европом познао“.

Вук је од народног језика створио књижевни, упростио српски правопис, писце и песнике окренуо народу и народној поезији. Можемо да се поносимо њиме јер је знао да је матерњи језик највеће благо једног народа, да докле год постоји један језик, постоји и један народ. Хвала Вуку за све што је учинио за наш језик и нас!

Анђелка Глигорић 8-2

„Бриљантан је начин на који је Вук започео своју научну делатност, уклопивши је од самог почетка у европске културне токове.“

Бошко Сувајић

„Вук нас је увео у Европу, којој и дан данас не само да тежимо већ и припадамо.“

Иван Тасовац

„Допринос Вука уписивању српског народа у европски корпус, немерљив је.“

Видоје Петровић



Кристина Драгићевић 8-1



Андријана Стојнић 1-1



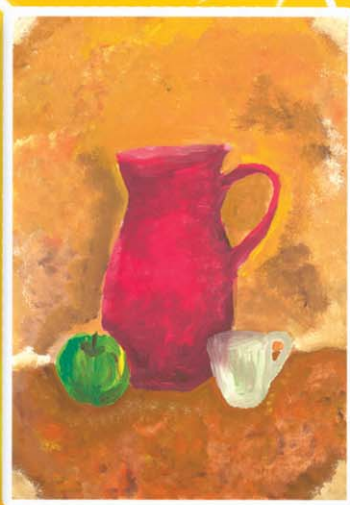
Александар Конић 6-2



Наташа Радишић 7-2



Николина Стефановић 4-2



Ивана Тодоровић 7-2



Стефан Гајић 6-2



Вишња Крстић 1-1



Исидора Степановић 8-1



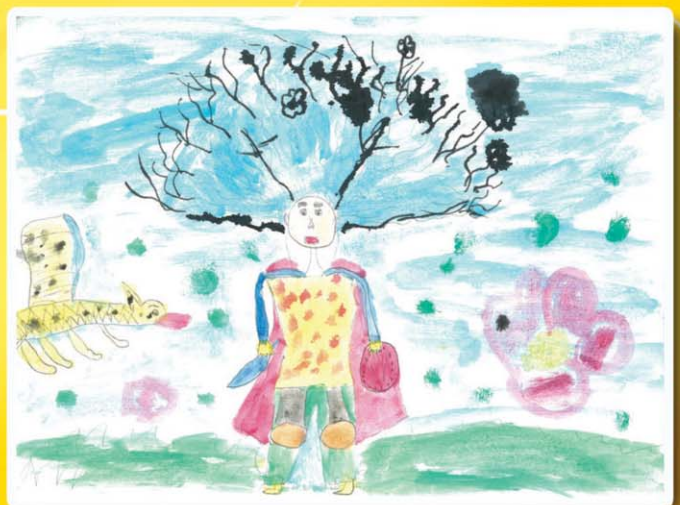
Богдана Гајић 7-3



Анђелка Глигорић 8-2



Теодора Миловановић 8-2



Милица Зебић 4-2



ИНТЕРВЈУ СА БОРИСОМ СТЕФАНОВИЋЕМ

- Ви сте ђак ове школе. Какве утиске носите из ђачких дана?
- Веома лепе успомене којих се и дан данас сећам и које су ми веома драге.
- Сада сте професор разредне наставе. Како своју професију доживљавате?

- Ова професија је веома важна и одговорна. Она је креативна и у класичној настави и у боравку.

- Како је радити у продуженом боравку?

- Занимљивије и креативније него у класичном одељењу.

- Колико ученика је уписано у боравак?

- До јуче је било 26. Јутрос су стигле још две девојчице.

- Како деца проводе време у боравку?

- Веома занимљиво. Израђују домаће задатке, играју се, певају, плешу, раде ликовне радове, играју друштвене игре: шах, мицу, не љути се, човече, билијар, разне квизове ...

- Шта им је најзанимљивије?

- Најзанимљивије су им поучне игрице на рачунарима. Воле да истражују. Рецимо: која је највећа буба на свету, која је најмања рибица...

- Ко све има користи од боравка?

- Користи имају и деца, и родитељи и школа.

- Какву корист имају деца и родитељи?

- Деца израђују домаће задатке уз стручну помоћ, уче како да приступе неком проблему, проналазе начин да уче кроз игру, развијају своје способности и креативност... Родитељи знају да су им деца на сигурном док су они на послу, да раде задатке под стручним надзором, да корисно проводе слободно време.

- Зашто је значајан боравак за ученике?

- Ученици у њему развијају своју креативност. Значајан је за социјализацију ученика, који треба да схвате да сем њих постоји још неко. Они постају друштвени. У школи су од седам часова до тринаест и тридесет, али им то не смета, јер желе друштво.

- Шта боравак значи за школу у целини?

- Школа добија у важности. Родитељи стичу поверење у установу, што утиче на повећање броја ученика.

- Које занимљиве активности планирате за ову школску годину?

- Учествоваћемо у еколошким и хуманитарним акцијама, организоваћемо тематске дане, пројектну наставу, приредбе, изложбе...

- Какви су Ваши даљи планови?

- Моји даљи планови су да унапређујем свој рад, да пратим технологију, да завршим магистратуру. Желим да postanем омиљен међу ученицима, цењен међу родитељима и колегама.

- Шта бисте као учитељ поручили родитељима и ученицима?

- У животу су најважнији рад и љубав. Радом и бригом о другима, као и толеранцијом, можемо достићи све постављене циљеве.

Интервју водиле
Тамара Секулић и Исидора Новаковић,
ученице 7-1

ИНТЕРВЈУ СА ИВАНОМ ЉУБИНКОВИЋ



- Како гласи назив занимања којим се тренутно бавите?

- Дипломирани професор математике.

- Да ли је то занимање за које сте се школовали?

- Да

- Како сте дошли до свог занимања? Ко је утицао на избор Вашег занимања?

- Још од основне школе јавила се љубав према математици и свидео ми се позив наставника јер уживам у раду са децом.

- Којим путем сте дошли до Вашег занимања?

- У шестом разреду наставник физике ми је приближио чари математике. Та љубав се наставила током гимназије и уписала сам Математички факултет.

- Које послове углавном обављате?

- Наставник сам математике, водим шаховску секцију, помажем у уређењу учионица, члан сам тима за стручно усавршавање.

- Где Ви радите Ваше послове?

- У класичним и мултимедијалној учионици, понекад у кабинету за информатику, а надам се да ћемо ускоро имати математички кабинет.

- Шта су предности, тј. недостаци Вашег занимања?

- Предност је у креативности и пружању знања, а недостатак је преопширна документација, а математичари то не воле.

- Како Вам је радно време?

- Више него осмочасовно. Поред часова редовне, допунске и додатне наставе, слободних активности, доста времена проводим у припремању часова, стручном усавршавању, вођењу документације.

- Да ли сте имали неко занимање о коме сте маштали?

- Да, војни пилот. Тек после ове жеље била је жеља да postanем наставник математике.

- Да ли у Вашем занимању морате да се усавршавате, тј. да учите даље?

- Наравно. Мој посао захтева стално усавршавање. Технологија свакодневно напредује и морамо ићи у корак са њом.

- Опишите како изгледа Ваш радни дан.

- Припремање часова, настава, прегледање домаћих и контролних задатака, седнице и пратеће активности

- Шта желите још да постигнете, тј. шта је Ваш план за наредних пет година?

- Да напредујем у раду, да моји ученици постигну високе резултате на такмичењима, да у настави применим нове програме за успешније учење математике, да завршим мастер студије...

- Шта бисте саветовали младој особи за избор занимања?

- Да изабере занимање које воли и које је испуњава.

У оквиру програма "Професионална оријентација"
интервју водиле Тамара Церовац
и Јована Милићевић, ученице 7-1.

ЈЕСЕН У МОМ КРАЈУ

Полако и неприметно јесен се ушуњала у наше баште, воћњаке, шуме и њиве. Природа је обојена најлепшим златним и бакарним бојама. У крошњама високох стабала и у шумарцима ветар њише заостале листиће бацајући их на тло.

Птице скакућу по гранама жалећи за протеклим лепим данима. У двориштима се осећа мирис јесењих ружа на које слети по нека пчела. Вредни људи на њивама сакупљају плодове јесени. Натоварени трактори вуку жуте клипове у амбаре.

Посматрам сву ту ужарбаност и лепоту па сам помало и тужан. Рана јесен је лепа и богата, али ја не уживам у њој.

Осећам да ће ускоро хладнији дани, киша и магла. Тужан сам што ћу се све мање играти фудбал и неће се чути вика деце у мојој улици.

Испеване су многе песме и написани текстови о јесени. Свако је писао како је види и како се осећа.

Мени остаје да предстојеће дане проведем у топлој соби дружећи се са књигом и чекајући прве пахуље које ће ми донети радост.

Иван Лазаревић 5-3

ШТА САМ ХТЕЛА РЕЋИ РАДОМ



Тема је била слободно ритмичко компоновање. На почетку, музика је била лагана и тиха. Зато сам почела да радим са светлим бојама. После неког времена, музика је постајала све бржа и јача, због чега сам још брже почела да повлачим тамније линије. Слушајући овај микс песама, у глави сам замишљала прелепе слике. Одједном, музика је почела да ме асоцира на различите предмете, догађаје... било је изузетно занимљиво „играти“ се бојама. После већег дела часа, приметила сам да мом раду недостаје неки важан детаљ, нешто што би га учинило јединственијим. Одлучила сам да свом раду додам беле „тачкице“. Овај рад ме подсећа на људски живот. На почетку, он је миран и безбрижан, а што више растемо, имамо више проблема, али, ипак, све се увек добро заврши.

Ја сам се заиста много потрудила да дочарам оно што сам слушајући музику осећала.

Катарина Марковић 5-2

РАДОЗНАЛИ ВУЧИЋИ

Куда оду облаци
када небом језде?
Куда оду, када сване,
са неба звезде?

Куда иду ласте
када јесен дође?
Куда иду осови
када прође грожђе?

Куда иде поток
кад низ брдо тече?
Куда месец путује
свако вече?

Радознали вучићи
питали су мајку,
а мајка је рекла:
причаћу вам бајку.

“Био једном један...”
причала је мајка,
а вучићи поспаше
па престаде бајака.

“Где ће одговоре наћи
на сва ова питања?”,
размишљала је вучица
све до свитања.

Колико је важна школа
вучица је тек сад сазнала.
Било јој је много жао
што је није похађала.

„Уписаћу децу моју“,
вучица је рекла,
„у оближњу школу нашу,
да би деца знање стекла“.

Тијана Благојевић 5-2



Јана Лазућ 1-1

ИЗВЕШТАЈ СА ТАКМИЧЕЊА ЗА ШКОЛСКУ 2014/2015. ГОДИНУ

Ученици наше школе су и ове школске године учествовали на такмичењима из српског језика, из књижевности, из математике, физике, биологије, историје, географије, на многим спортским такмичењима, као и такмичењу „Шта знаш о саобраћају“ и „Колико знам о Црвеном крсту и здрављу“. Као и ранијих година, постигли су одличне резултате.

Српски језик и језичка култура

Општинско такмичење

Филип Јевтић	5. разред	3. место
Тамара Секулић	6. разред	1. место
Катарина Остојић	6. разред	2. место
Даница Токановић	6. разред	3. место

Окружно такмичење:

Секулић Тамара	6. разред	2. место
Токановић Даница	6. разред	3. место
Остојић Катарина	6. разред	3. место

Књижевна олимпијада

Општинско такмичење

Ђукановић Милица	8. разред	1. место
Драгићевић Кристина	7. разред	1. место
Церовац Лидија	8. разред	3. место
Митрић Кристина	8. разред	3. место

Окружно такмичење:

Кристина Драгићевић	7. разред	2. место
Милица Ђукановић	8. разред	2. место
Кристина Митрић	8. разред	3. место

Републичко такмичење

Кристина Драгићевић	7. разред	3. место
---------------------	-----------	----------

Такмичење из математике

Општинско такмичење:

Васиљевић Ивица	3. разред	2. место
Марић Милош	4. разред	3. место
Александар Весић	5. разред	2. место
Миловановић Предраг	6. разред	2. место

Окружно такмичење:

Милош Марић	4 разред	2. место
-------------	----------	----------

Такмичење из математике „Мислиша“

Јеринић Ђорђе 2. разред освојио је трећу награду.

Похвале :

1. разред:

Ђукановић Стефан
Живановић Ксенија
Крсмановић Урош
Лазић Сања

Мијаиловић Немања
Милутиновић Огњен

2. разред:

Васиљевић Ивица
Јаковљевић Никола
Суботић Душан
Иванковић Немања

3. разред:

Лазаревић Иван
Марић Милош
Миловановић Катарина
Старчевић Николина

4. разред:

Весић Александар
5. разред:
Миловановић Предраг

8. разред:

Церовац Лидија
Мумовић Александар

Такмичење из физике

Општинско такмичење

Секулић Тамара	6. разред	3. место
Миловановић Предраг	6. разред	3. место

Окружно такмичење:

Тамара Секулић	6. разред	3. место
----------------	-----------	----------

Такмичење из географије

Општинско такмичење :

Лука Несторовић	8. разред	3. место.
-----------------	-----------	-----------

Такмичење из историје

Кристина Иванковић	6. разред	1. место
--------------------	-----------	----------

Урош Павловић	6. разред	3. место
Катарина Остојић	6. разред	3. место

Окружно такмичење:

Урош Павловић	6. разред	3. место
---------------	-----------	----------

Такмичење из биологије

Општинско такмичење:

Филип Јевтић	5. разред	1. место
Александар Весић	5. разред	2. место
Иван Перић	5. разред	2. место
Сара Матић	5. разред	2. место
Кристина Иванковић	6. разред	2. место
Урош Павловић	6. разред	2. место
Небојша Лукић	6. разред	3. место
Катарина Остојић	6. разред	3. место
Николина Савић	7. разред	2. место
Исидора Степановић	7. разред	3. место
Милица Ђукановић	8. разред	2. место
Лидија Церовац	8. разред	3. место

Окружно такмичење:

Јевтић Филип	5. разред	2. место
Перић Иван	5. разред	2. место
Весић Александар	5. разред	3. место
Кристина Иванковић	6. разред	3. место
Урош Павловић	6. разред	3. место

Такмичење у рукомету - девојчице

Пантић Марија	Алексић Емилија
Лукић Јована	Церовац Тамара
Трајковић Теодора	Церовац Анђела
Антонић Тања	Милићевић Јована
Полетан Љиљана	Живановић Наташа
Ђурић Николина	Церовац Лидија

Општинско такмичење

Окружно такмичење	1. место
Међуокружно	3. место

Такмичење у шаху

Општинско такмичење

у категорији до 10 година

Филип Купусовић	2. разред	2. место
Панић Борко	3. разред	3. место

У категорији од 10 до 12 година

Димитрије Церовац	5. разред	3. место
-------------------	-----------	----------

У категорији од 12 до 14 година

Срђан Панић	7. разред	3. место
-------------	-----------	----------

Окружно такмичење

Филип Купусовић	2. разред	1. место
Растко Купусовић	5. разред	1. место
Милош Марић	4. разред	2. место
Урош Марић	5. разред	3. место
Срђан Панић	7. разред	3. место

Општинско такмичење у стоном тенису

Екипно

Девојчице	1. место
Дечаки	1. место

Појединачно:

Дивнић Вукашин	1. место
Дивнић Кристина	1. место
Глигорић Ђорђе	3. место
Секулић Тамара	3. место

Конкурси

„Песнички поздрав пролећу“

На конкурс „Песнички поздрав пролећу“ КУД „Караџић“ Лозница, Исидора Новаковић, ученица 6-1, освојила је 2. место песмом „Поздрав“

„Дани дечје прозе и поезије“ Драгинац

Секулић Тамара, 6-1, освојила је 2. место за литерарни рад „Поплаве“.

„Дани ћирилице“ – Баваниште, Адријана Симић, ученица седмог разреда, освојила је треће место.

Милица Ђукановић- наш ђак генерације

Рођена сам 12. септембра 2000. године. Као мала сам волела школу и желела да стекнем нова сазнања. Жељно сам ишчекивала полазак у школу и почетак борбе за освајање непознатог.

1. Како је било у овој школи?

Кроз ову школу пратила су ме разна искуства. Наравно, сва су била лепа и омогућила су ми да поширим свој поглед на свет. Научила сам доста нових и занимљивих ствари, али исто тако стекла пуно искуства које ће ми увек добро доћи у животу.

2. Шта ће ти остати у посебном сећању?

Много успомена и лепих ствари носим дубоко у себи. Почев од првих пријатељстава, дечјих симпатија до занимљивих и успешних такмичења. Сваки трен проведени у школској клупи заувек ће ми бити урезан у срцу. Као што кажу „Од колевке па до гроба најлепше је ђачко доба“.

3. Утисци из средње школе. Колико ти значи оно што си понела одавде?

Наравно да ми доста значи знање и успех који сам са собом понела у средњу школу. Научила сам да се прилагодим ситуацији. Моји први утисци из средње школе су заиста позитивни. Пролазим кроз прве дане, прилагођавам се и за сада сам успешна у томе. Наравно да има доста нових искустава, тежих предмета и нових професора који ће допунити мој спектар знања. Поносна сам на то што сам била ученик ове школе и још више ми значи титула ђака генерације коју

носим. За то је заслужна моја разредна Зорица Станојевић Реца и наставници који су ми пренели знање. Наравно и учитељице Зорица Матић-Јагодић и Гордана Бабић које су прве биле на мом путу до нових сазнања.



Учитељице су, поред породице, међу првима увидела моје склоности ка уметности, а касније, наравно, и наставница ликовног, Љиљана Стојнић. За многе почетак био тежак, али ја свој случај памтим потпуно другачије. Све ми је било интересантно и није ми било тешко. Као што сам већ напоменула, мој хоби и велика љубав јесте цртање и сликање. То се полако усавршава што претходи томе да су се моји радови нашли на изложби у Вуковом дому која је одржана у оквиру ликовне уметничке радионице „Машта башта“. Недавно сам почела да сликам на платну уљаним бојама, а надам се да ћу успети на том пољу у животу, без обзира којим занимањима и професијама се бавила.

*Милице, ми у твој успех верујемо
и веома му се радујемо.*

ИГОР ФИЛИПОВИЋ, ДОБИТНИК БРОЈНИХ НАГРАДА У ОБЛАСТИ МУЗИЧКЕ КУЛТУРЕ

Хармонику сам заволео са шест година. Основе свирања и записивање нота ме је научио рођак који се бави музиком. Са десет година уписао сам Основну музичку школу “Вук Караџић” у Лозници у класи магистра професора Обрада Каитовића.

Резултат се видео после шест месеци свирања. Освојио другу награду. Добитник сам 18 награда на међународним и републичким такмичењима од којих су седам првих, десет других и једна трећа награда: **Дани хармонике, Угљевик:** друга награда 2011, друга награда 2012, друга награда 2013, прва награда 2014, друга награда 2015. године.

Такмичење младих хармоникаша Лозница: друга награда 2011, друга награда 2012, прва награда 2013, прва награда 2014, прва награда 2015.

Такмичење хармоникаша Шабац друга награда 2012.

Такмичење Банички Београд прва награда 2012.

Републичко такмичење: друга награда 2012, трећа награда 2014.

Смотра музичких талената Србије: седмо место 2014, треће место 2015.

Фантаст Бечеј: прва награда 2013 и 2014. и оба пута победник своје категорије.

“Акордеон” Аустрија у Грацу 2015. прва награда.

Учесник сам многобројних концерата и телевизијских емисија.

Животни циљ ми је да завршим музичку академију и да нађем свој музички правац по којем бих промовисао и популаризовао хармонику и по коме бих био препознатљив.

И сада то јеси. Ми ти се дивимо.

МОЈ ОДЛАЗАК У СРЕМСКЕ КАРЛОВЦЕ

У седмом разреду пружила ми се могућност да се опробам у нечем сасвим новом за мене, у „Књижевној олимпијади“.

Почела сам да се припремам на предлог моје наставнице српског језика, што се на крају и исплатило. Од средине новембра почеле су интензивније припреме. Општинско такмичење одржано је у мојој школи 22. фебруара 2015. године. Поскочила сам од радости кад сам са деветнаест поена освојила прво место.



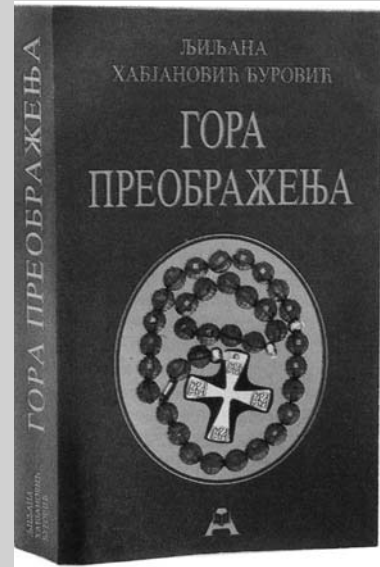
Окружно такмичење је уследило месец дана касније. Моје интересовање за књижевност било је пуно жара. 21. марта освојила сам друго место и радосни пласман на републичко такмичење.

Период од марта до маја није био нимало лак. Тестови, читање обимног, али врло интересантног дела Срце од мастила... Али уз добру организацију и квалитетне припреме време је брзо пролазило... Дошао је и тај, 10. мај, дан када је требало сав мој труд да буде крунисан. Из Лознице смо за Сремске Карловце кренуле у осам часова, а тамо смо стигле у пола једанаест. Израда теста почела је у једанаест часова у Карловачкој гимназији. После теста ишли смо у обилазак града. Проглашење награђених било је у седамнаест часова.

Била сам пуна ишчекивања и моје срце бурно је закуцало кад су прочитали моје име. Освојила сам треће место и награђена дипломом и књигом Огледи о Стерији Душана Иванића. Мојој срећи није било краја.

Наравно, ништа од овог не би било могуће без моје наставнице Миленије која ми је несегично помогла у припремама. Надам се да ћу ове године направити репризу успеха из седмог разреда и тиме себи пружити шансу да се упишем у жељену школу и постанем ђак генерације.

Кристина Драгићевић 8-1



ПРЕПОРУЧУЈЕМ

“Гора Преображења” је роман који подсећа како су Немањићи стварали српску државу и Српску православну цркву. Како је Свети Сава испунио себе светлошћу Духа светог и собом обасјао српски род. Како је српски народ кроз векове опстајао на стази Светославља. Како да се и ми успнемо уз Гору Преображења. “Гора Преображења” је роман о Светом Сави, бесмртном владару и вечитој свети и савести српског народа

У роману постоји део како је икона Свете Петке први пут пренета у Србију.



Саборовање и ми у њему

Вуков сабор, најстарија културна манифестација у Србији, и ове године окупио је бројне љубитеље културе који су имали прилику седам дана да уживају у богатом програму. Међу њима били смо и ми.



Првог дана овогодишњег саборовања присуствовали смо откривању спомен-плоче Јернеју Копитару, словеначком лингвисти и једном од најзначајнијих сарадника Вука Стефановића Караџића на којој, осим датума и места Копитаровог рођења и смрти, пише да је био Вуков кум и пријатељ, а која је постављена на зиду крај улаза у Музеј језика и писма у Тршићу, у коме смо потом, заједно са министром културе и информисања Иваном Тасовцем присуствовали отварању изложбе „Копитар и Вук“. Успомену на тај дан овековечили смо низом фотографија, од који нам је најдража ова, са министром.

Тамара Секулић 7-1



Наше друго присуство саборовању било је везано за обележавање једног века од рођења Бранка Ћопића. Програм „Мала моја из Босанске Крупе“ КУД-а „Караџић“, у Вуковом дому културе, дигао је публику на ноге и показао да смо достојни најстарије културне манифестације, јер Вуков сабор јесте огледало културног стваралаштва Србије, али и Лознице.

Николина Николић 8-1



Завршну свечаност 82. Вуковог сабора у Тршићу и ове године је пратила киша, али није избрисала утиске које смо са ње понели. Речи Видоја Петровића, градоначелника Лознице, и беседника проф. др Бошка Сувајџића биле су подстицајне. „Вук нас је убедио да човек најдаље себе види у свом циљу.“ „Није довољно што имамо Вука, морамо га и заслужити.“ Позоришна представа „Ваљевска болница“ рађена на основу романа Вренме смрти Добрице Ћосића, у режији Славенка Салетовића, а копродукцији Крушевачког позоришта Универзитета уметности из Косовске Митровице и Центра за културу Вук Караџић у Лозници, подсетила нас је на Први светски рат, на велику љубав према животу и у данима голготе, на корене српског трагизма, на достојанство и потребу његове одбране,



на пут којим српски народ одвајкада иде... И била је изванредна.

Кристина Драгићевић 8-1

Да се не заборави

Октобарски дани у Јадру били су наставак саборских дана у септембру.

3.10.2015.

Испред дома културе у Клушцима откривено је спомен-обележје Анти Богићевићу, српском војводи у време Првог српског устанка и четворици мештана овог приградског насеља који су погинули у ратним окршајима током деведесетих година прошлог века.

10.10.2015

У Вуковом дому културе одржана је свечана академија поводом обележавања 205. годишњице од боја на Лозниц.

12,13,14.10.2015.

Град Лозница, Основна школа „Јован Цвијић“ Лозница и Центар за културу „Вук Караџић“ Лозница пригодним програмима обележили су 150 година од рођења великог научника Јована Цвијића.

14.10.2015.

Код спомен-костурнице у Драгинцу одржан комеморативни скуп посвећен сећању на 2950 ликвидираних цивила у Другом светском рату које не смеемо заборавити.

Исидора Степановић 8-1

МОЈА ШКОЛА

Деца пишу...

ЈЕСЕН

Сакрило се сунце, нема више лета,
говори нам кестен испод дрвета.

Ноћи хладне, ноћи дуге,
сад сте пуне јесење туге.

Жао ми те, листићу жути,
што ћеш и ти увенути.

Одлетеле су ласте и роде,
кишни облаци небом плоче.

Док река уморно тече,
дани су краћи, брже се спусти вече.

И док се тако шетам у круг,
јесен ми постаје најбољи друг.

Анђела Којић 5-1



Школа је највећи пријатељ наш,
она те учи да много знаш.

Она је наша друга мајка,
у њој су школски дани бајка.

Поносно стоји у центру Руђана
и шири руке да прими децу са свих страна.

Срећна и раздрагана су деца сва,
када у школи проведу часа два.

Најбољи су учитељи у школи тој,
знају сви, то није тајна,
наша школа је сјајна!

Ана Бурмазовић 5-1

ПРОЛЕЋЕ У МОМ КРАЈУ

Пролеће је дошло у Лозницу,
сада она личи на шарену разгледницу.

Деца се веселе пуштајући змајеве,
Сунце је допутовало у наше крајеве.

Паркови су оживеле, на улици људска граја,
цео град се пробудио ових априлских дана.

Николина Старчевић 5 3

ПЕСМА ЗА СЕСТРУ

Ако ти икад у животу тешко буде,
и сретнеш зле људе,
ако ти срце ране,
ја нећу дати да оно стане.

Можда ниси увек поред мене,
али за нас дајем све од себе,
само осмех твој ми треба,
па сам срећна ја до неба.

Када Бог воли неког,
подари му особу најбољу,
а ја се питам колико је Бог волео мене,
када је мени подарио тебе.

Тијана Рашевић 5-2

КЕНГУР

Био некада кенгур Руди,
уживао у присуству људи.

Кенгур зачас дође из далека,
јер скупљених ногу скаче као зека.

По кестењу или трави, њему је свеједно,
он воли тај спорт, то је очигледно.

На стомаку чудан џеп, торба боље рећи,
за младунце заклон леп.

Ту се сместе кенгурићи рудићи,
јер се крај мајке најлепше сања.

Жељана Коларић 5-2

ОДМОР

Одмор нам се ближи,
а дани су нам све дужи.
Црна Гора ил` Хаваји,
Грчка ил` Дубаи.

Неко ће године ове
да оствари своје снове,
да по Златиборским шумама лута,
или Дунавом плута.

Неко ће можда у бањи
да размишља о Ањи,
а неко ће се на базену,
надати новом тену.

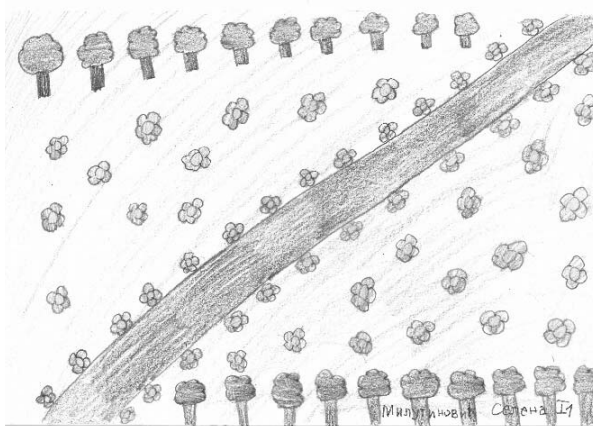
Неко ће можда код куће са одмора,
телевизију да гледа и књиге чита,
ал` једно је сигурно, то сви знају,
одмору се и деца и одрасли радују.

Катрина Марковић 5-2

МОЈА ШКОЛА

Волим школу
и другаре моје
учитеље и наставнице
који нас много воле.
Друго један
то сам ја,
школа ми је као кућа рођена.

Алекса Радивојевић 2-1



Селена Милутиновић 1-1

ПАС

Пас Тара репом стално маше и весело трчкара,
стални јури, па накратко стане, радознано гледа на
све четири стране.

Када је гладна, весело до своје посуде трчи,
коска сласна ил` млека и хлеба, то је оно што јој треба.

Када киша пада или ветар дува, газдину кућу увек будна чува.
Ако гости непозвани дођу, лавезом издалека не да им да уђу.

Жељана Коларић 5-2



*Тамара
Деспотовић 4-3*

ОГЛАС

Чујте и почујте!
Даје се на знање!
Продаћу деда Тришу
за кило банаана.
Деда Триша лењ је старац,
ни погачу да испече,
а ја гладна свако вече.
Док мишеви коло воде,
ја у ћошку дремам,
деда Триша стално гунђа
и мира ми не да.
Зато нек се јави
неки чудан, згодан купац,
даћу деда Тришу
и за долар један.

*Благојевић
Жељана 3-3*



*Зеца
ишчу...*

ШАЉИВА
ПЕСМА

Деда је јео
па га је пас ујео,
баба је радила,
па се прерадила,
мама коми грашак,
тата је спавао,
па се наспавао.

*Ивица
Васиљевић 4-3*

ТАША И
МАША

Таша и Маша,
сестрице две,
али по мало
неваљале.
Таша је дирала
мамине чаше,
а Маша је бацала
флаше.
Мама је на њих
била љута,
али само
девет минута.

ЗАЈЕДНО ДО “ШКОЛЕ БЕЗ НАСИЉА”

Из године у годину на свим телевизијама, у новинама, радио емисијама све је присутнија тема о насиљу, а посебно вршњачком насиљу (насиљу између деце). Као ваш педагог осећам потребу да вам пишем на ову тему са жељом да, уз вашу помоћ, достигнемо један велики циљ, а то је да будемо „Школа без насиља“, да будемо једна безбедна и сигурна средина у којој насиљу нема места. За почетак да ипак споменемо шта је насиље и које врсте насиља постоје. Насиље се дефинише као сваки облик једанпут учињеног или поновљеног вербалног или невербалног понашања које има за последицу стварно или потенцијално угрожавање здравља, развоја или достојанства деце.

Врсте насиља

ФИЗИЧКО НАСИЉЕ	ЕМОЦИОНАЛНО (ПСИХИЧКО) НАСИЉЕ	СОЦИЈАЛНО НАСИЉЕ	СЕКСУАЛНО НАСИЉЕ	ЕЛЕКТРОНСКО НАСИЉЕ
 <p>је понашање које доводи до стварног или потенцијалног телесног повређивања детета/ученика. Примери физичког насиља су: ударање, шутирање, гурање, шамарање, чупање, дављење, бацање, гађање, напад оружјем, тровање, паљење, посланање врућом водом, ускраћивање хране, сна и сл.</p>	 <p>је понашање које доводи до тренутног или трајног угрожавања психичког и емоционалног здравља и достојанства детета/ученика. Емоционално насиље и злостављање обухвата поступке којима се врши омаловажавање, етикетирање, игнорисање, вређање, уцењивање, називање погрдним именима, оговарање, подсмивање, исмејавање, неприхватање, изнуђивање, манипулисање, претња, застрашивање, ограничавање кретања деце/ученика, као и други облици непријатељског понашања.</p>	 <p>Искључивање из групе и дискриминација представљају социјално насиље. Односи се на следеће облике понашања: одавање детета/ученика од других на основу различитости, довођење у позицију неравноправности и неједнакости, изолацију, недружење, игнорисање и неприхватање по било ком основу.</p>	 <p>Сексуалним насиљем сматра се: • сексуално узнемиравање - ласцивно коментарисање, етикетирање, ширење прича, додиривање, упућивање порука, фотографисање, телефонски позиви и сл.; • навођење или приморавање детета/ученика на учешће у сексуалним активностима, било да се ради о контактним (сексуални однос, сексуално додиривање и сл.) или неконтактним активностима (излагање погледу, егзибиционизам и сл.); • коришћење деце/ученика за проституцију, порнографију и друге облике сексуалне експлоатације.</p>	 <p>је насиље коришћењем информационих технологија: узнемиравајуће или претеће поруке послате имејлом, СМС-ом, ММС-ом, путем веб-сајта, блога, снимање камером појединаца против њихове воље, лажни и штетни огласи, клипови, блогови, снимање камером насилних сцена, дистрибуирање снимака и слика, дечја порнографија и др.</p>

Насиље је могуће спречити и умањити, али не може престати само, **МОРАМО ГА ЗАУСТАВИТИ ЗАЈЕДНО**. Насиље представља озбиљан проблем и не трудите се да га решите сами. Зато ако сте жртва насиља или сведок **НЕ ЋУТИТЕ О НАСИЉУ!** Увек се можете обратити другарима који су ваша подршка, ту је одељењски старешина који ће вас радо саслушати и дати савет, ту сам ја ако вам затреба отворен разговор и лепа реч, увек добар савет даће вам и директорка школе. У школи постоји и **Тим за заштиту од насиља** који је спреман да тимским радом победи било који облик насиља. Запослени у школи теже да се осећате безбедно и сигурно и да школа буде средина у којој вам је пријатно и лепо.

Насиље у школи не подржавамо, већ покушавамо да га спречимо! Укључи се и ти у заједничку борбу тако што ћеш:

- тежити да неспоразуме решаваш користећи пристојне речи, без вређања и туче,
- пријавити сваки облик насиља било да си жртва или сведок,
- тежити да се крећеш без трчања и скакања да не би повредио себе и друге,

- избегавати оговарање, ширење гласина, сплеткарење, посебно на интернету,
- избегавати надимке који друге вређају,
- тежити да игром и шалом не повређујеш друге,
- поштовати то да се разликујемо једни од других, никога нећеш одбацити, изоловати,
- бити пажљив и толерантан (љубазан, пријатан) према другима, а посебно према млађима од себе,
- на време извршавати своје обавезе у школи и код куће,
- пазити на школску имовину,
- предмете који угрожавају твоју безбедност и безбедност других нећеш користити,
- мобилне телефоне нећеш користити на часу и ометати рад.

За крај, придржавајмо се ових савета да би нам живот у школи био пријатнији и лепши. Само заједничким трудом и радом можемо остварити циљ да будемо школа у којој нема насиља.

*Ваш педагог,
 Мирјана Поповић*

Забавна страна

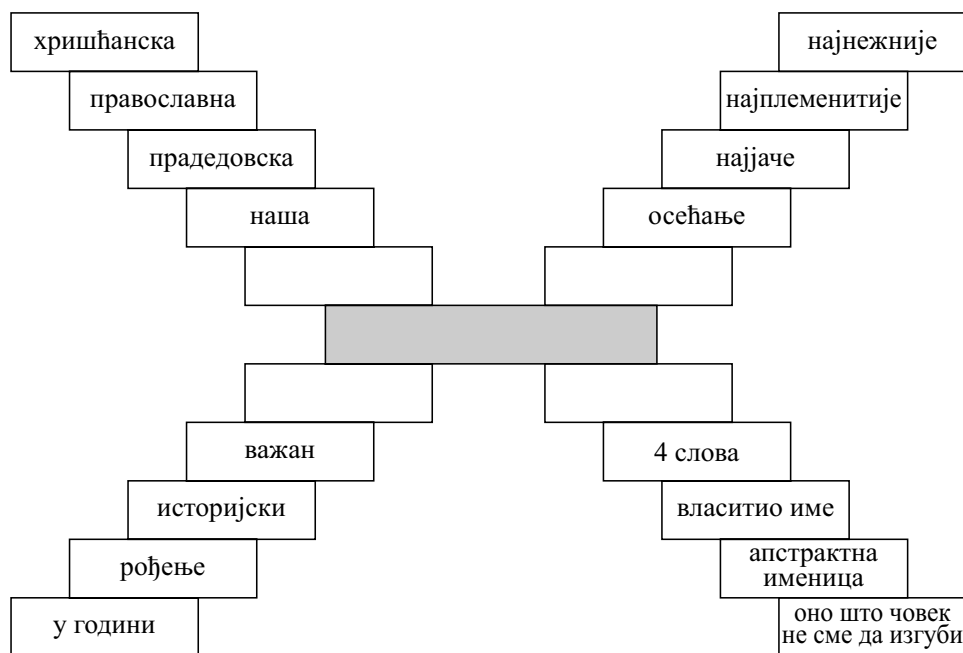
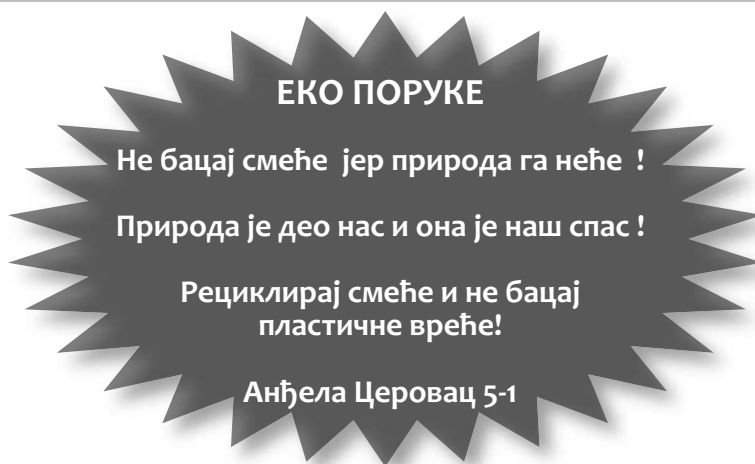
Један обешењак наговара неког добричину да се жени и хвали му нарочито удавачину лепоту.

- Боже мој, лепа жена! Као да ми је то нешто. Женска лепота брзо пролази-вајка се добричина.

- Па добро, будало, лепота прође. Остаје ти жена. Еј!

Један Ужичанин говори сасвим озбиљно:

- Кад се богу омакне (то једном у сто година) па створи овакву будалу као што је овај Кузман, онда...



ВИЦЕВИ

Зека и змија

Каже зека змији: „Извини што сам ти се подсмевао јер немаш ноге.“

На то змија одговара: “Ма нема везе, било па прошло!“

А зека ће: „Добро, ево рука!“

Каже наставник Перици:

- Перице! Не можеш спавати на часу!

Перица:

- Ма могао бих да Ви не причате тако гласно!

РЕДАКЦИЈА ЛИСТА: Главни и одговорни уредник: Миленија Мићановић-Петрушевска.

Чланови редакције: Снежана Стефановић-директор, Зорица Станојевић Реца-наставник српског језика, Љиљана Стојнић-наставник ликовне културе, Ружица Полић-библиотекар, Мирјана Поповић-педагог и чланови литерарне секције.

Фотографије: Борис Стефановић и Мирјана Поповић.

Припрема за штампу: “PIXEL PRESS” Лозница

Штампа: “ГРАФОО ЛОЗНИЦА” д.о.о. Лозница

Тираж: 400 примерака

